

rene med, at en ensidig kreditbegrænsningspolitik vil ramme investeringen og beskæftigelsen, og derfor vil vi lægge hovedvægten på finanspolitiske foranstaltninger. Der er allerede sat ind for at fremme besparelser på statsbudgettet, og arbejdet vil energisk blive fortsat.

Derudover mener man at måtte inddrage ca. 500 mill. kr. årlig foruden værneskatten. Heraf vil ca. 200 mill. kr. være bunden opsparing og direkte skatter. Forslag herom vil blive fremsat af finansministeren i dag. Resten vil blive forbrugsafgifter. Forslag herom er udarbejdet, og der vil blive optaget forhandling med partierne om fremgangsmåden for disse forslags fremsættelse.

Man vil altså se, at vi i vor politik går ad flere veje for at bekæmpe inflationen og genskabe balance på Danmarks valutaregnskab. Jeg skal ikke komme ind på enkeltheder, men skal i så henseende henvide til finansministerens udtalelser nu om et øjeblik.

Det er vor faste opfattelse, at denne politik ikke alene er forudsætningen for, at Danmark på lige fod med det øvrige Vesteuropa kan deltage i den frigørelse af samhandelen, som vi har forpligtet os til i kraft af indgåede aftaler, men det er tillige betingelsen for, at der varigt kan skabes arbejde og produktiv beskæftigelse for den danske befolkning, ligesom et fast fundament for vor erhvervsøkonomi og pengevæsen vil give øget økonomisk og social tryghed til gavn for alle i samfundet.

Jeg ønsker at tilføje, at regeringens forslag naturligvis ikke er et ultimatum, idet vi er villige til at forhandle om beskatningens form og enkeltheder, men det er vor overbevisning, at det ikke vil være forsvarligt at reducere det samlede omfang af den begrænsning af købekraften, som er foreslået, og ministeriet påkalder rigsdagens medvirken til, at der kan skabes en politik, som i befolkningen styrker tilliden til soliditeten i vor økonomi.

Regeringen er en mindretalsregering og må derfor udføre sit arbejde under de ustabile politiske vilkår, der blev resultatet af folketingsvalget den 5. september.